

ellas, olli üks suur külla, kus Pa Josepi suggulaesed enne ellasiid. Selle külla rahwas olli nenda kui ennamiste keik meie matallopoiad, seggamiste muist kaunid maimehhed, muist, ja surem hulk waesed waes walised, sel ep olnud käest subbo poina. Ja se tulli ennamiste fest, et neil üks illus förts fest külla olli, ja et surem hulk fest rahwas, sedda pahha jomisse kõmbet armastas. Pealegi olli se külla faugel Kirriku, ja külla sees ep olnud koli: fest stis se rahwas ei saan saggedaste Jummalasanna kaulda, ja nende lapsokessed kastva- sid ülles kui nored metsalised. Sest siis need ünimesed ei voivad parremaks sada, waid ellased itka omma wanna viisi jaarele, ja lõksid pâwast pâwanî pahhemaks, ja selabbi itka kehwamaks.

Kui nûud selle külla rahwas näagi, et Josep omma tallopidomisse ja pôlio har-

rimisse jures monnesuggused ued kõmbed ülleswôttis; siis naersid ja pilkasid nemad tedda, ja andsid temmale monnesuggused liignimmed, ja ütlesid issekõses: „Ennah' salsa meest! Kamb salsa mees, hakkab ned mannerid piiddama! Küllap, on ennegi nähtud, mis suggust ofsa nisug- gused ued wiisid nämad. Meie wanne- mad on elanud, ja meie ellame tõnni- ni, sel wiisil kui nemmadki ellasiid, ja ei olle üliski veel nalgasurnud. Nüüd seprant- sis! mees tahhab wâggise rikkabs sada: „Agga ful ta wimaals tulleb meie käest lei- wa pallofest kerjama.” — Ja nisug- sed nurjatummad kõnned atasid nemad saggedaste issekõses. Agga Josep, kellele temma wend wahhest juutustas, mis külla rahwas temmasti kõnneleid, ei an- nuid ennast selabbi mitte e sitada, waid aias omma maiapiddamist eddas, nenda kui ta arwas ja teädis, et se temma perrele kas- suks olli.